

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP

Megjelen minden vasárnap reggel

Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, félre 4 korona, negyedre 2 korona.

Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Főszerkesztő:

DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömölkön ide intéződik a szerelmi részt illető közlemény, hirdetések és mindennemű pénzületek.

A Királyhágón.

A m. tml. Akadémia által pályakoszorozott költemény.

Irtá: **Bele Mária.**

A Királyhágó
Felhőkbe vágó
Üstöke még a nyárról beszél
Sárgul az erdő
Zizegve pergő
Leveleket hajt alá a szél.

Amerre lépek,
Amerre nézek,
Sziklás hegyormok, dus rengeteg,
Csendjét a szellő
S lágyan szökellő
Kis patak árja rezgeti meg.

Dereken tisztás:
Zöld gyepes irtás,
Fűge juhnyáj rajt játszva legel,
Katrincás lányka,
Gyöngye, sov nyka,
Éber szemekkel raja ügyel.

Köszöntöm, kérdem,
Szól, de nem értem.
Félve húzódló nyája fölél.
Mint a bocs ott fenn,
Sztíz rengetegben,
Ha idegen nesz gerjed elé.

A hegy tövében,
Ott lenn a mélyben,

Renye sorokban kis házikók,
Szalma földével
Küzdnek a széllel,
Bennük viharzó lelkű lakók.

Siralom völgye . . .
Magyar a földje
Kis sötét folt a honi égen.
Más a réhájuk
Más a világuk
S nyelvük, szokásuk oly idegen,

Faturnyn templom
Harangját hűlöm
Csendülni át a kunyhók fölött.
Szalma viskóba
Lakik a pápa
Besüppedt hantu sírok között.

Ma van vasárnap,
Szavára várnak
Kis templomában, zord hivei
S, ahogy tüzelve
Izzik a nyelve,
Lángját a nép szomjazva nyeli.

Ha e sötét had
Tűzes szikrát kap,
Lángba borítja agyát, szivét
S vad haragjában
Túl a rónára
Szórja ki adáz gyűlöletét!

De ah, közelből,
Míntha a menyből
Szállna a hang: lágy gyermeki kar

Vig dala zendül
S messze kicsendül:
"Hazádnak légy oh, hive magyar!"

Szomszédos házból
Az iskolából
Árad az ének a soron át,
Falakon áthat
S mint égi jóslat
Némítja el a pápa szavát:

Hogy lesz idő majd,
Hogy levelet hajt
Egykor a téra a honszeretet,
Cseng a magyar szó,
Büvösen hangzó
Elvakult ósök hantja felett.

Lesz idő egyszer,
Hogy gyökeret ver
Sok vész nyomán a testvériség
S hol vihar dult, ott
Együtt-kivivott
Szabadságunk, szent őrtüze ég! . . .

Míntha közelgő

Böszke jövendő
Ebből a dalból szállna felém!
Járva merengőn
Avaros erdőn
Erdélyi bércek büvös ölen.

Az Ur látogatása.

— Irtá: **Tomor B. Árkád.**

Komor betűkből olvasom ki:
Te már az ég lakója vagy;
Letörtél, mint a rózsabimbó,
Elhervasztott a téh fagy
Panasz szó nem kel ajkaimról,
Miért zavarnám álmodat?
Ó, értem én, hogy mit jelent ez:
Az Ur ma nálam látogat.

Künn nagy vihar van, reng az ablak,
Vad táncot jár a hópehely.
Egy kis kápolna közelében
Tán épen most temetnek el . . .
Inám kísér csak végutadra,
De Jézusért ez áldozat,
Csalj el lelkem szenvedése:
Az Ur ma nálam látogat.

Megszoktam én a szenvedést már,
A kínokat nem félem én,
Nagytól talál a bánvartott szív

Az Üdvözítő kebelén.
Örömmel török; szinte várom
A tisztító, szent lángokat,
Légy üdvözölve drága szép nap, —
Az Ur ma nálam látogat.

Te már pihensz; de könny ne bántson!
Én most a lelkemet mosom;
A bánat gyöngye hull szememből,
Csak attól ázik vánkosom.
Maga a Szentség tér be hozzám,
Imádás Néki s hódolat!
Ki tégedet kért anyjának:
Az Ur ma nálam látogat . . .

A szolgabíró ur paklizott.

Irtá: **Dr. Balogh Vilmos.**

Práznovszky Kázmért így kapta öröke

mondani, mióta örvend közserzetnek. A szeretet sem megfelelő kifejezés erre, inkább féltek tőle s tisztelték annyira, amennyire a rej-

télyes embereket szokás. A régi szabású fiskálisok közül való volt a harsogó hangjára még a tekintetes vármegye is megreszketett, holott nem ártott volna olykor az ügyek mélyére is tekinteni, valahányszor Práznovszky Kázmér végső argumentumnak azt vágta ki: — Becsületszavamra mondom, hogy az így van.

Az ügyei is kétesek voltak; egyik helyen azt susogták, hogy alig tud megélni, mások viszont fogadkoztak, hogy Práznovszky ugyan kevés port vállal, de amit vállal, azt nem szalasztja ki könnyelműen a kezéből. A megbízó fél is csak úgy menekül, ha ott marad az inge is a fiskális kezében.

Tudott azért kedves és ur is lenni, bár a tekintélyét föntartotta és nem ereszkedett le senkihez. A ferdi kompániája is válogatott emberekből állt a leginkább, az espere szerepelt benne — aki Práznovszkyt adta —

ép úgy nem rándult meg egy arcizma sem, ha vesztett, ha nyert.

Szerencsét próbáltat ennét az egyre hi-

Tibortz Sándor

Sérli és női angol és francia szabó

CELLDÖMÖLK, Magyar (Taktás-ház)

Elvállal mindennemű férfi és női angol és francia szabású ruhák készítését.

Lovagló és sportöltönyök kitűnő szabásban.

A szabadság ünnepe.

Tikkadt a levegő, izzó a légréteg. Valami zibbasztó érzés nyomja a kedélyeket; éget, perzsel, fojtogat a nagy szárazság. Sehol semmi nyoma az erőnek, a tetterre való készségnek. Mintha elhalt volna egészen. Vagy csak szunynyad tan?

Egyszer megzördült az ég. A felbök dörgő robajjal ütődnek egymáshoz. Villámok cikkáznak. Tombojó vihar két és a fürgeteg elsodor mindent, ami gátlólag utjában áll. Az eddig leszorított szenvedélyek szilajon szertecsapnak. A rab széjjelzozza bilincseit, játszi szerrel leveli bélyőit. A lélegzetvételt nem fojtja többé forró hőség.

Tiszta a levegő.

Az éltető üdéség feltettke edzi a petyhüdt karokat. A meghunyászkodásból önérzet, a leigázottból hős lesz; a rab magasan hordja, fennen lobogtatja a szabadság zászlaját.

Szabadság! Érzitek-e, tudjátok-e ti, jelenkor gyermekei, minő örömet, minő diadalt jelentett a magyarnak, mikor a szabadság suhogása át vonult az egész hazán, bérce-n völgyön át? Szabad lesz az alkotmány, szabad a meggyőződés nyilvánítása.

Március idusán volt. S valahányszor a természet elolvastja jégkérgét,

valahányszor felrisszölve bugyog belőle új életerő: a márciusi levegő új életre fakasztja a szabadság virágit.

Halljuk harsogni a hívó riadót, mely hazájának szeretetére, védelmére szólítja a magyart! Halljuk a nagy hősök dicső buzdításait, büszke fájdalommal végigszenvedjük velök vértanuságukat s megilletődve bár, de lelkesedve látjuk a véráztatatta harcmezőket, hol a szabadságért küzdő vitézek összemérik kardjukat a zsoldosokkal.

Szabadság és hazaszeretet! Ti ékes drágakövei a magyarnak! Legszebb díszei, legértékesebb kincsei e nemzetnek, mely oly hamar hevül mindazért, ami a haza szent érdekeivel összefügg, mely oly álhatalosan, oly szívósan ragaszkodik mindahhoz, ami a haza szent érdekeivel összefügg, mely oly álhatalosan, oly szívósan ragaszkodik mindahhoz, ami a magyar faj sérthetetlen joga.

Március tizenötödike — egy nap csak! De minő nap! Ma is, máskor is évekig tart, míg okos és bölcs férfiak törvényt alkotnak. Esztendők kellene, míg segítenek a nép bajain. Március tizenötödike egy röpké nap, visszaállítja a népképviselői rendszert, létesíti a polgárok egyenjoguságát, szabályozza a törvényhatóságok jogait, szabadá teszi a földet, proklamálja az Erdélyvel való egyesülést, kimondja a sajtószabadságot

s így lesz 1848. március 15.-iké kiinduló pontja a nemzet újabb önállóságának.

Akinek ereiben magyar vér lüktet, alkotmányunk ujászületésének e szent napján hálás szívvel, illő kegyelettel emlékszik meg azokról a feledhetetlen nagy férfiakról, kik életük és vérük felajánlásával és feláldozásával hódoltak a hazaszeretet — és szabadság magasztos eszméjének!

Igaz szívvel-lélekkel üljük meg történelmünk e nevezetes korszakának fenséges emlékünnepeit!

A bíróválasztás.

A céldömölki bíróválasztás ügye hónapok óta nemcsak városunk közönléget keltette némas ingalomban, de a periferián is érdeklődés tárgyát képezte. Vége a csütörtöki nappal elérkezett az idő, mely a további kíváncsiságnak elejét vette, megelégedést és örömet okozva az egyik pártnak, lehangoltságot a többiek részére. Tudvalevő, hogy két egyén pályázott a polgárság kitüntető bizalmára és pedig Pálovits József, a volt városbíró és Szalay János városi pénztáros, mint új aspiráns. Takách Márton főszolgabíró megértve a választó polgárság kíváncsiságát, engedett a közökhajnak és jelölte mindkettőt. Délután

resebbé váló asztalnál a megye apró nemesei is, mikor a természet hozták be, de az ilyen kísérleteknek rendszerint insétkölcsön lett a vége, ami annak idején jött divatba.

Idők multával aztán az a babona lett orrá az emberek, hogy Práznovszkyval hálós vezedelem kártváni, mert az talán még négy ász ellenében is nyer. (Mint ahogy, huszonegygyel eljlesztette egyszer az alispánt, pedig az négy királyt szorongatott.)

A ferbli-királyságon kívül volt azonban az öregnek más nevezetessége is: a szépséges Margit menyja. Karcsu, bárkiassé formájú, aranyhajú szépség, akit a fia alig mert megközelíteni. Egy kicsit gőgös volt és szentül hitte róla mindenki, hogy vagy grófhöz megy feleségül, vagy pedig ahhoz, akit meg szeret. (A társadalom szabályai szerint a gróft nem muszáj okvetlenül szeretnie.) Est az utóbbi maga Práznovszky sem bánta volna, mert amint az ellenségei mondogattak, a vén hiu bolond más levegőt is be lehetne vőleg, ha volna horraival.

Aktoriban-történt, hogy az egyik Bobday

fü, nevezetesen a központi szolgabíró, beagabalyodott Práznovszky Margitba. Hogy a lány mit érzett, azt nem lehetett kivenni az összetett bizonyítékokból, ilyeneknek tekintvén az éjjeli zenéket, a kocsmái duhajkodásokat (bánatos hangulatban), máskor pedig egy-egy szál különös gondallal örzött virágot.

Bobday Miklós gomblyukát diszítette.

A valóságban annyi történt, hogy Práznovszky azt mondta egyszer a kaszinóban a szolgabírónak:

— A muzsikálást meg tanácsos lehet hagyni, mert nem szeretem az ocséndhaborítást.

— Kicsi vagyok, perze — mondta a fiu szomorúan.

— Hát ami azt illeti, ocsém, nem tana még egy arasznyit nőnd.

Nem is esett róla több szó, de Bobday Miklós eleget értett ennyiből.

Hát majd igyekszem nőni! — határozta el magában s a legközelebbi tisztújításán megpályázta az egyik főszolgabíroságot, nyolc szavazatig el is jutott vele.

novszky s mikor elvesztette ezt a játszmát is, már visszanyerte a régi hidegvérét, úgy állt föl az asztal mellől.

— Megengeded, apus, hogy kocsit hozzak és huzakiserjelek? — kérde a Bobday

— Hát nem árt, fiám, — felelte Práznovszky, — ne nézzék az embert lumpnak.

Práznovszky Margit és Bobday Miklós gyűzése után néhány nappal, mikor ebéd szundikálni vonultak az asszonynépek, mondja a szolgabíró:

— Apus, nyomja valami a lelkemet, bírom már tovább.

— Csak ki vele.

— Azt akarom mondani, hogy kettő emlékszel még a kettő feleltre? ..

— Perze, hogy emlékszem.

Hogy bent járt az egész vármegye, az urak tiszteletére diszferblit rendezett a kaszinó s részint bosszankodva, részint menyei kéjjel mulattak az emberek rajta, hogy vándorolt már meg minden bűnös Práznovszky elé. Aki letört, az beállott kibicelni, vagy ki-vondt neki a hogy az apát mek is siető

Lukács D. D. D.

Művelő-mester és építési-vállalkozó

Pápa, Laki-utca 24. sz.

Vállalkozik mindenféle kőművel munkálatokra, építkezésekre

Felvilágosításokkal, tervezéssel

Az épített épületek tartósságát mind

3 órakor vette kezdetét a választási aktus s ez időre mindkét jelölt pártja felvonult a választás színhelyére, a Korona szálló nagytermébe. A Szalay-párt felvonulása impozáns látványosságot tárt elénk, mely már az első percben következtetni engedett győzelmére, hár a szétszórtan fel-feltűnő Pálovics pártiakról ekkor még sejteni nem lehetett, hogy mekkora tömeg verődik majd össze belőlük. Rövid pár óra volt eldöntendő vérmes remények megvalósulását, illetve meghiusulását. Mindkét fél olyan gárdát vélt jelöltjének háta mögött, melyek együttesen meghaladták volna az összes választók számát, de természetesen, ilyenkor — csekély kivétellel — mindenki szívesen optimista. Jellemző, hogy a választási harc az

országgyűlési képviselőválasztás karakterét ölté magára. Különösen a veszedelmesen közelgő kritikus nap előtti időkben a terrorizmus és vesztegetésekben annak kritériumát ismertük fel. Azonban, mindhiában volt minden; a Szalay-párt számbeli erejénél fogva tulsúlyban volt s hívei olyannyira áhíthatosak, hogy a differentiát kiegyenlíteni nem lehetett: *alea jacta est*. A szavazás pontban délután 3 órakor megkezdődött s 5 óráig tartott. **Észelt** pedig a nem választó publikum, férfiak, nők, gyermekek számai csoportosultak és szívszorogva lesték a le-leszálló híreket, nem ritkán adva hangos kifejezést megalégedésüknek afelől, hogy a szavazásnál Szalay vezet.

5-től 6 óráig tartott a pótszavazás s ekkor hirdettetett ki a választás eredménye, mely szerint

Pálovits Józsefre 136, Szalay Jánosra 215

szavazat esett s így ez utóbbi 77 szöbbséggel községbiróvá deklaráltatott.

Nyomban ezután általános szöbbséggel megválasztáltak:

Simon Sándor helyettes biróvá,
Schütz Gyula pénztárossá,
Göttmann Bódog városgazdává,
Dr. Balassa Jenő közgyámmá,
Németh Károly, Szalay Gyula, ifj.

Tory György, Geiger Antal, Schwarcz Samu és Nagy Pál előjárókká. A megválasztottak mindegyike, mint a választott képviselők is, a 48-as párt jelöltjei.

Az örömmámorban uszó község zenekísérettel vonult az új biró lakására s mnen éljenzések és rivalgások között vitte el a választás színhelyére

Utközben köcsijaur-kihozta a lovakat s az ünneplők maguk vonták az ezernyi néptömeg által követve. Az alkony beálltával a választó és a nem választó község a 48-as kör helyiségébe, Tory vendéglőjébe vonult, az itt el nem férők pedig a többi vendéglőbe oszlottak szét s mindmegannyi helyen cigányzene s hangos jókedv hirdette a megalégedést és örömet.

A biróválasztás természetesen bővelkedett epizódokban is. Volt Pálovits-párti szavazópolgár, aki az új birónak szívből gratulált, volt olyan, aki a lelkesülökkel vigadott, míg azokat, akiket rokonszenv és meggyőződés fűzött a volt biró személyéhez, idejekorán szétoszlottak s a kora esti órákban áladták magukat! édes álomba ringató ágyuknak.

Szózat.

Hatvanadik tavaszt érjük-azóta, hogy a nagy március enyhe fuvalata teltre serkenti a szabadsáért áhító szöleket. . . Felvirradt 1848. március 15-ike! Az esőre hajtó borongós idő, szömbölna volt a háborgó lelkeknek. A sötét felhőkön kűzdeve áttörő fényes napsugár a küzdelem vágyát ébreszté fel a lelkesült szövekben. És csakugyan teltre készen állott a magyar: Mint a fékevesztett ár döntötte romba a szabadság és függetlenség gátjait. Csodákat műveltek s Kossuth Lajos varázslatos szavára mintegy felhőből termett dicső honvédek. Legendás idők legendás alakjai voltak ők. Ezek és ezek lehették ki csodás lelküket a szabadság áldozatoltárán, megvívta a magyar minden idők legfenségebb harcát és eredményül — elbukott a nemzet. A magyar história egy páratlanul ragyogó lappal lett gazdagabb és a magyar nép egy lelkében győzelmesen megőrizte a szabadság vágyát.

A nagy kornak letűnt! Szent emlékei azonban a mult sötét ködén át biztatólag tekintenek felénk, eszményü erejük cselekvésre hivatja a szunnyadó erőket és a reánk maradt szabadságharci emléktárgyak lesznek rugói annak — ha egykor tökéletesen befejezük Kossuth Lajos nagy mesterművét, a felbennmaradt 48-at. Éppen azért a kegyelet és áhítat örököződjével kell öveznünk a nagy idők örökbecsű ereikéit. Forrásai ezek az igaz hazafiságnak és táplálói szebb jövőbe vetett reményünknek, bizodalunknak.

Megdönthetetlen igazságok ezek és mégis

Korunk, mintha távolodóban volna a nagy hagyományoktól.

Szabadságharci emlékeink leggazdagabb tárházának, a fővárosi Kossuth-Muzeumnak, mely a nagy halhatatlan kincseket érő ereikéit is magában foglalja — küzdeni kell léte fentartásáért. Hazafiai érzésem nem engedi azt másnak betudni, mint az illetékes körök és a társadalom pillanatnyi fátsátságának, mert jaj volna a nemzetnek, ha ez állandó köznöy lenne.

otja támadt hajnal felé, üres lett egy újabb hely.

— Akkor azt mondta Bobday Miklós: — A szerelemben eddig kevés szerencsem volt, megpróbálkozom én az öreggel.

Már csak ketten voltak Práznovszkyval. Amolyan istenitéletfélenek tetszettek ez a játékok, amelynek, — hogy künn világosodott az égből, — egyre kevesebb lett a tannja is.

Mire pedig egészen kivilágosodott, a bankók Bobdayhoz vándoroltak. Ezáltal Práznovszky tört le. Isten tudja, hogy mióta nem esett ez meg vele. Elvesztette a hidegvérét, ügyetlenkedett, míg a kis szolgabiró úgy pacakázott a nagy szakértővel, mintha mulatságot találna benne.

Nincs több pénzem, — mondta a végén. Azt hiszem, bizol bennem.

— Hát, ami azt illeti, — felelte Bobday, kissé szemtelentül, a készpénz mindig kémpénz marad. Mű van-bétyám?

Látod, mutatolt az öreg a felvetett két kártyára.

— Nem úgy értem. A régi uraknak, a

akik között szintén került szenvedélyes játékos, ilyenkor felraktak a tőkészszerző egy házat, vagy néhány hold földet de folytatták a játékokat. Ilyesmit gondol!

— Fenét ilyesmit! — Erre az ismerőszky, azt mondod mag, amit igazán gondoltál.

— Hát megmondom, jóllehet talán fölösleges is volna, azt hiszem megértettél.

Csak a tiszta beszédet értem meg.

Egy szót tégy fel a lapra, azt, ami közelebb hoz bennünket egymáshoz. Mondhatnám azt is, hogy ezzel a szerencsére hiszük az egész ügyet. Te elfogult vagy, mint apám én elfogult, talut szerencsés, — mi ketten sosem jutunk különben megállapodásra. Ezzel szemben tartom mindes: pénzesemet, azzal az ígérettel együtt, hogy ha vesztek, átbarcolokodok a harmadik városnegybe.

Práznovszky mélyen a szemébe nézett Bobday Miklósnak, mintha óltámi szeretné belőle. Az állása a tekintetét, habár sem olyan könnyen.

— Hát én akkor — bevallom már, akármilyen lesz is a következménye — pakiz-

tam. Nem a pénz csábított, más volt a célom: az, amit el is értem s amit előre kiszámítottam magamban. A pénzhez az én hozzám sem nyultam, tessék itt ven az urakhoz. De csaltam, az én ászom mindig megereszett, ha emlékezel még.

Práznovszky tovább szövegelt, azt igen nyugodtan mondta:

— Hát olyan számának nézel, hogy azt hitted, én nem veszem azt észre? Mindössze a végére voltam kíváncsi.

Aztán hozzátette:

mert azt is tudtam. Az ilyen urak kártyájába, nagyon könnyű belelátni.

— De a pénz, a pénz . . . — hebegte Bobday.

— Azt csak tedd el, szökögték lesz ya, mert ezen kívül ugy sem kánok tőlem semmi. Fogadjunk el, hogy egy-egy szö ajándék, se hozomány. Egyebekben arra hiszünk akarok lenni, hogy a lányom szerelmi házasságot kössön.

Alföldünk derék, hazafias magyarjai!

Hozzátok szólok hunfiai letkem egész melegevel, ma, március Idusán. Törjétek meg ti a mai fásultságot, legyetek zászlóvivői azoknak a jó hazafiaknak, kik közetek csoportosulva, nemes aldozat-készséggel megmentik a Kossuth Muzeumot.

Adjátok össze filléreteiket Kossuth apánk és a szabadságharc emléktárgyainak fentartására és nemes lelkesültségükkel legyetek méltó unokái a dicső Ösöknek.

Ha meghallgatjátok szózatomat a szabadság mai szent ünnepein és a mult hagyományait megmentitek a jövőnek, akkor

•Az ősi önértet
Űl új diadalmat
És nem kell pirulni.
Többé a magyarnak!

Gróf Kreith Béla.

H I R E K.

A dunántúli ág. ev. egyházkerület f. hó 17-én választja meg Ihsz Lajos utódát. Több tekintélyes jelöltet emlegetnek, úgyhogy az eredmény bizonytalan.

Esküdtétel. A csütörtöki választás alkalmával megválasztott bíró és az előjárótag többi tagjai, tegnap délután 3 órakor tettek le a főszolgabíró előtt a hivatalos esküt.

Március 15. A városi polgárság, mint minden évben, az idén is lerója kegyeletét a 48-as nagy események emlékére. A fővárosi halmi Konvénsszázadosnak sirjánál. A független 48-as pártkör és a kath. legényegylet együtlenül vonul ki ma délután 4 órakor a temetőbe s itt Dr. Porkoláb Mihály ügyvéd, a 48-as pártkör elnöke, ünnepi beszédet mond, a kath. legényegyleti dalárda hazafias dalokat énekel és Rosta Lajos Petőfi Sándor „Csak egy gondolat bánt engemet” című versét fogja szavalni. Az idusi bankett holnap, hétfőn este lesz a Tory féle vedőglóben, ahol az aláírási ívekkel ítéve, nagyszámu közönség fog részt venni.

Lemondott új városi képviselő. Nagy József kir. közjegyző, ki a városi képviselőválasztás alkalmából póttagként került be a képviselőtestületbe, ezen tiszttségéről lemondott.

Köszönet. A polgári olvasókör mult vasárnap hirdetett közgyűlése részvétlenség okából megtartható nem volt s így ma délután 4 órakor tartják meg a Szarvas vedőglóben. A tagok megjelenésre kéretnek.

Aki föl a törvénytől. Molnár János szergényi lakos holmi csekély kihágási ügyben idézést kapott a szolgabíróaságtól s ettől annyira megijed, hogy felakasztotta magát. Az illető nemileg korlátolt elméjű és buskómor volt. Mire ráakadtak, már meghalt.

Meghívó. A cseleddömölki kath. legényegylet ma, 14-én délután tartja rendes év közgyűlést a helybeli rom. kat. elemi iskola termében, melyre az érdeklődőket tisztelettel meghívja az elnökség.

Ötödöntenyésztők Egyesülete. A városi faiskolában 3 éves nemesített almafák kaphatók tavaszi kiültetésre, igen jutányos árban Venni szándékozók forduljanak Göttmann Bódog faiskola-felügyelőhöz.

Nyakszirtimerovodon. Hála a gondviselésnek, a nagy riadalmat keltett nyavalya megszűntnek tekinthető, mert a heten nyakszirtimerovodásban megbetegedés nem történt.

A merőgondokat érdekelni fogja, hogy az utóbbi két évben az impregnált répamag körül keletkezett vita és a szaksajtóban lejárdott tollharc jelenleg mily fordulatot vett. Határozottan annak a partnak győzelmével végződött, mely az impregnált répamag mellett foglalt állást. Ugyanis mint értesülünk; a répamag termelés hazajában (Quindinburgban (Észak-Németországban) gazdák és kereskedők kívánságára ugyanis »Répamagot Impregnáló Vállalat» létesült Waegener és Társa cég alatt ahol bizonyos illeték ellenében úgy gazdák, mint kereskedők impregnáltatják répamagjait. Ezen mezőgazdaságra fontos vállalat hónapok óta van üzemben és mint halljuk, rendkívül igénybe van véve. Így tehát a gyakorlat ismét rácafoltt a szürke teoriára és az a tudomány, mely az impregnálás ellen agított, csődöt mondott. Hogyan is mondta boldogult Pulszky: A kutya ugat, a karaván halad.

A nagy-simonyi lakos hétfőn üngyilkossági szándékul borotvával elvazta a nyakát. Az orvosi segély már nem menthette még az életnek; 10-én meghalt.

Tíz. Folyó hó 3 án éjjel Nemeskeresztúron a közseg tulajdonát képező kúszház leégett. A kár 565 K, melyből biztosítás révén 240 K megtérül.

Arlejtés. A tapolcafői rom. kath. iskola-szék új iskola építésére arlejtést hirdet. Pályázati határidő 1909. ápr. 1. Bővebb értesülés a pápakoivási-i plébánián nyerhető. Pályázók semmitéle díjazásban nem részesülnek.

:: TANULÓNAK ::

egy jó fiu azonnal felvétetik
MAYER ISTVÁN Iűszer- és csemege kereskedésében.

Eladó

egy 400 litres jó karban levő pálínka-kazán

teljes felszereléssel, ugyanott kitanó törkölypálínka is eladó
BŐVEBBET E LAP KIADÓHIVATALÁBAN.

STECKENPFERD-

Liliumtej-szappan.

Legenyhőbb szappan bórapolásra és pattanások ellen.

← MINDENÜTT KAPHATÓ →

Mi-1-1? „Papa megengedte! Hiss” valódi Jakobi-féle Antinicotin cigarettahévelyek fadobozban.

Figyelem! Csakis „JACOBI” jelésszel valódi Minden fadoboz egy érdekes búvárszkártyát tartalmaz.

SZUCS SANDOR

FIA

bíhardíszeségi szőlőoltvány-
:: termelő-és fióktelepe ::
CSELLDÖMÖLK, (Vas megye).

Vaso tője: **Mór Gyula műkertész.**

Bárkinék ingyen és bérmentve küldi szőlőoltvány- és vessző-árjegyzőket, mely minden szőlőbirtokosra nézve sok hasznos tudnivalót tartalmaz. Az oltványok Czellődömölkon személyesen is megtekinthetők. Áraim olcsók és anyagom kifogástalan.

Megkeresések a fióktelep vezetőjéhez intézendők.